

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ
ΕΛΛΗΝΕΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΩΝΟΜΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
5/11/19
19:00

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΠΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους Υπουργούς:

1) Οικονομικών

2) Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων

3) Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

ΘΕΜΑ: «ΤΟ ΝΕΡΟ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ, ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΑΘΟ ΚΑΙ ΔΕΝ ΠΩΛΕΙΤΑΙ»

1. Το νερό αποτελεί το πολυτιμότερο φυσικό αγαθό, είναι αναντικατάστατο και απολύτως απαραίτητο για την επιβίωση τόσο των ανθρώπων όσο και κάθε άλλου έμβιου όντος πάνω στη γη. Για το λόγο αυτό αποτελεί δημόσιο αγαθό και προστατεύεται τόσο από την Ευρωπαϊκή Νομοθεσία (οδηγία πλαίσιο 2000/60) όσο και από τον ΟΗΕ.

Η σπουδαιότητά του μάλιστα, αλλά κυρίως η διαπιστωμένη ανάγκη για τη διασφάλιση της απρόσκοπτης και ισότιμης πρόσβασης των ανθρώπων σε ασφαλές και καθαρό πόσιμο νερό οδήγησαν τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών στην έγκριση ψηφίσματος, στις 28 Ιουλίου 2010, με το οποίο, η πρόσβαση στο νερό προστέθηκε στη διακήρυξη του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Συγκεκριμένα, η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ στο ψήφισμά της, της 28-07-2010, επί λέξει: «αναγνωρίζει το δικαίωμα σε ασφαλές και καθαρό πόσιμο νερό και αποχέτευση ως ανθρώπινο δικαίωμα, το οποίο είναι απαραίτητο για την πλήρη απόλαυση της ζωής και όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων».

Επιπρόσθετα, ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού, Μπαν Γκι Μουν, στο μήνυμά του για την Παγκόσμια Ημέρα Νερού 2012, στις αρχές του έτους, επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι οι εξελίξεις που επιτείνουν τον ανταγωνισμό για τους λιγοστούς υδατικούς πόρους, εμποδίζουν την προστασία των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων για τροφή, νερό και εγκαταστάσεις υγιεινής και απαιτούνται πολιτικές που προωθούν το δικαίωμα στο νερό για όλους.

2. Τα διαφαινόμενα σχέδια της Συγκυβέρνησης στη Χώρα μας.

Η εμπειρία από άλλες χώρες, Ευρωπαϊκές αλλά και άλλων ηπείρων, ανεπτυγμένες και αναπτυσσόμενες, έχει καταδείξει ότι η ιδιωτικοποίηση του νερού είχε ολέθρια αποτελέσματα στις κοινωνίες όπου υλοποιήθηκε, όχι μόνο γιατί οδήγησε σε εκτίναξη των τιμών αλλά και γιατί σε πάρα πολλές περιπτώσεις προκάλεσε κίνδυνο της δημόσιας υγείας και έφερε ακόμη και το θάνατο συνανθρώπων μας, οδηγώντας πλέον τα κράτη προς την επανακρατικοποίηση των υδατικών πόρων, όπως παραθέτουμε κατωτέρω.

Η παρούσα Συγκυβέρνηση παρ' όλα αυτά, περιφρονώντας τα διδάγματα της διεθνούς πραγματικότητας και κωφεύοντας σε όλα τα παραπάνω, τοποθέτησε στη λίστα των ιδιωτικοποιήσεων, μεταξύ άλλων, και τις μεγαλύτερες Εταιρείες Ύδρευσης και Αποχέτευσης της χώρας μας, την ΕΥΔΑΠ Α.Ε. και την ΕΥΑΘ Α.Ε., οι οποίες παρέχουν υψηλής ποιότητας υπηρεσίες τόσο ως προς τη χαμηλή τιμή του πόσιμου νερού, την επάρκεια και την ποιότητά του όσο και ως προς την αποχέτευση και την επεξεργασία λυμάτων. Είναι δε, ταυτόχρονα, κερδοφόρες, αποτελεσματικές και, το κυριότερο, έχουν πελατοκεντρική αντίληψη και ασκούν κοινωνική πολιτική δρώντας σύμφωνα με το ευρύτερο κοινωνικό συμφέρον και αναγνωρίζοντας στην πράξη τον χαρακτήρα του νερού ως θεμελιώδους ανθρώπινου δικαιώματος και δημόσιου αγαθού.

Αντίθετα, ο ιδιώτης επιχειρηματίας δεν ασκεί κοινωνική πολιτική, αφού δρα με πρωταρχικό στόχο και γνώμονα τη μεγιστοποίηση του κέρδους του.

Εντολέας της ιδιωτικοποίησης των υδατικών πόρων είναι η γνωστή Τρόικα, που αδιαφορεί για την κοινωνική καταστροφή που προκαλεί και προσφέρει «άλλοθι» στις επιδιώξεις της Συγκυβέρνησης, αφού θέτει ως προϋπόθεση για την παροχή περαιτέρω οικονομικής βοήθειας, την αποκρατικοποίηση όλων των δημοσίων εταιρειών.

3. Ποιος διαχειρίζεται το νερό στην Ελλάδα σήμερα;

Στη χώρα μας οι υπηρεσίες Ύδρευσης και Αποχέτευσης παρέχονται από Δημόσιους ή Δημοτικούς Φορείς.

--Στη Θεσσαλονίκη, αρμόδια είναι η εταιρεία Ύδρευσης και Αποχέτευσης Θεσσαλονίκης (ΕΥΑΘ), η οποία αποτελείται: 1) από την ΕΥΑΘ Παγίων (ΝΠΔΔ) που έχει στην κατοχή της τις γεωτρήσεις, τα δίκτυα και τις εγκαταστάσεις και είναι επιφορτισμένη με την επέκταση και αντικατάσταση των πεπαλαιωμένων ή προβληματικών δικτύων και εγκαταστάσεων, καθώς και την πώληση του νερού στην ΕΥΑΘ Α.Ε και 2) από την ΕΥΑΘ Α.Ε. (ΝΠΔΔ) που είναι επιφορτισμένη με τη λειτουργία, διανομή, συντήρηση και τιμολογιακή πολιτική.

--Στο λεκανοπέδιο της Αττικής, η Εταιρεία Ύδρευσης και Αποχέτευσης Πρωτεύουσας (ΕΥΔΑΠ Α.Ε.) έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα υδροδότησης, αποχέτευσης και επεξεργασίας λυμάτων και έχει στην ιδιοκτησία της τα δίκτυα και τις εγκαταστάσεις.

--Στην υπόλοιπη Ελλάδα, αρμόδιες για τα νερά είναι οι κατά τόπους Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης Αποχέτευσης (ΔΕΥΑ).

Εκτός των ανωτέρω επιχειρήσεων, άμεση σχέση με τους υδατικούς πόρους έχει και η ΔΕΗ. Οι τεχνητές λίμνες, οι ταμιευτήρες και τα υδροηλεκτρικά εργοστάσια **διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο** στην ύδρευση και άρδευση μέσω των δημοτικών σχετικών επιχειρήσεων. Η εκποίηση τέτοιων περιουσιακών στοιχείων της ΔΕΗ είναι, ομοίως, εξίσου κατακριτέα με την εκποίηση της ΕΥΔΑΠ και της ΕΥΑΘ.

4. Οικονομικά στοιχεία των Εταιρειών.

Και οι δύο εταιρείες, ΕΥΔΑΠ Α.Ε. και ΕΥΑΘ Α.Ε., είναι κερδοφόρες και η πραγματική αξία τους, εκτιμάται σε πολλά δισεκατομμύρια ευρώ, σε αντίθεση με την υποτιμημένη χρηματιστηριακή τους αξία. Όλα δείχνουν ότι η Συγκυβέρνηση θα εκμεταλλευτεί αυτή τη χαμηλή χρηματιστηριακή αξία, προκειμένου, όχι να τις ιδιωτικοποιήσει προς όφελος του Δημοσίου Συμφέροντος, αλλά στην πραγματικότητα να χαρίσει τις Ελληνικές Δημόσιες Εταιρείες Κοινής Ωφέλειας σε Ελληνικά ή ξένα ολιγοπώλια. Τονίζουμε βέβαια στο σημείο αυτό, ότι, κάθε ιδιωτικοποίηση μέσω του ΤΑΙΠΕΔ, καθόλου δεν συμβάλλει στην αύξηση των Δημοσίων εσόδων, αφού το τίμημα καταβάλλεται εξ ολοκλήρου σε ειδικό λογαριασμό για την αποπληρωμή των ομολόγων. Δηλαδή για να πλουτίσουν οι τοκογλύφοι δανειστές μας. Σε κάθε περίπτωση, η ιδιωτικοποίηση των εταιρειών αυτών με οποιοδήποτε τίμημα, χαμηλό ή υψηλό, θα είναι καταστροφική για τον Ελληνικό Λαό.

Πιο συγκεκριμένα, για την οικονομική κατάσταση των δύο εταιρειών μας:

Α-ΕΥΑΘ Α.Ε.

Η ΕΥΑΘ διαθέτει 2.330 χλμ δικτύων και 510.000 υδρόμετρα. Πέραν της Θεσσαλονίκης, στην περιοχή ευθύνης της ΕΥΑΘ έχουν προστεθεί οι περιοχές Αγ. Ιωάννη (επέκταση Καλαμαριάς), Πυλαίας, Πεύκων, Ωραιοκάστρου, Ευκαρπίας, επέκτασης Ευόσμου, ενώ αποχετεύονται χωρίς να υδρεύονται η Νικόπολη και οι περιοχές της Ν. Μηχανιώνας και της Περαιάς.

Το πρώτο εξάμηνο του 2012, τα μετά από φόρους κέρδη της εισηγμένης ΕΥΑΘ Α.Ε. διαμορφώθηκαν στα 11,23 εκατ. ευρώ, παρουσιάζοντας μείωση της τάξης του 6% σε σχέση με τα αντίστοιχα κέρδη του α' εξαμήνου του 2011, τα οποία είχαν διαμορφωθεί στα 11,95 εκατ. ευρώ. Παρά τη μείωση αυτή, η ΕΥΑΘ Α.Ε. εξακολουθεί να είναι εξαιρετικά κερδοφόρα.

Η συγκεκριμένη μείωση συνδέεται με την αντίστοιχη μείωση κατά 2,9% του τζίρου της εταιρείας, ο οποίος ανήλθε στα 37,76 εκατ. ευρώ το πρώτο εξάμηνο του έτους 2012, έναντι 38,89 εκατ. ευρώ της αντίστοιχης περιόδου του έτους 2011, παρά το γεγονός ότι η διοίκηση της Εταιρείας κατόρθωσε να μειώσει τόσο τα έξοδα λειτουργίας διάθεσης και διανομής όσο και τα έξοδα διοικητικής λειτουργίας, ενώ παράλληλα επέτυχε την αύξηση κατά 29,48% των λοιπών εσόδων. Πρέπει να σημειωθεί εδώ ότι, η μείωση αυτή εκτιμάται ως αναπόφευκτη, λόγω της υποχώρησης τόσο των εσόδων από μείωση των νέων παροχών ύδρευσης όσο και των εσόδων από την παροχή υπηρεσιών αποχέτευσης, ως αποτέλεσμα της πτώσης στην οικοδομική δραστηριότητα λόγω της οικονομικής ύφεσης.

Το πρώτο εξάμηνο του 2011, τα καθαρά κέρδη της εισηγμένης ΕΥΑΘ Α.Ε. είχαν παρουσιάσει αύξηση 92,3%, ανερχόμενα σε 11,95 εκατ. ευρώ έναντι 6,2 εκατ. ευρώ το αντίστοιχο διάστημα του 2010. Η εντυπωσιακή αύξηση των κερδών οφείλεται κυρίως στη μείωση και τον εξορθολογισμό των δαπανών κάθε είδους (διοίκησης και διάθεσης), στην αύξηση των εσόδων και στη μείωση των φορολογικών βαρών.

Σε επίπεδο δεικτών, ο Όμιλος συνεχίζει να διατηρεί όλους τους βασικούς δείκτες σε εξαιρετικά επίπεδα, όπως για παράδειγμα το Περιθώριο Καθαρού Κέρδους που διαμορφώνεται στο 37,9%.

B- ΕΥΔΑΠ Α.Ε.

Η Εταιρεία Ύδρευσης και Αποχέτευσης Πρωτεύουσας (ΕΥΔΑΠ ΑΕ), είναι η μεγαλύτερη εταιρεία στην Ελλάδα που δραστηριοποιείται στη διαχείριση του νερού και των λυμάτων εδώ και πολλές δεκαετίες. Το πελατολόγιο της ΕΥΔΑΠ ΑΕ στον τομέα της ύδρευσης, περιλαμβάνει περίπου 4.300.000 συνδρομητές (2.020.000 συνδέσεις), ενώ το μήκος των αγωγών της ανέρχεται σε 9.500 χλμ. Ο τομέας της αποχέτευσης εξυπηρετεί 3.500.000 κατοίκους, ενώ το συνολικό μήκος αγωγών ανέρχεται σε 6.000 χλμ.

Παρά την κρίση, η Εταιρεία κατάφερε το πρώτο εξάμηνο του 2012 να σημειώσει πρωτόγνωρη βελτίωση στα αποτελέσματά της. Συγκεκριμένα, τα ενοποιημένα κέρδη μετά από φόρους ανήλθαν στα 12,25 εκατ. ευρώ, αυξημένα κατά 54% σε σύγκριση με το αντίστοιχο εξάμηνο του 2011, που είχαν διαμορφωθεί στα 7,95 εκατ. ευρώ. Τα ενοποιημένα κέρδη προ φόρων, χρηματοδοτικών, επενδυτικών αποτελεσμάτων και αποσβέσεων διαμορφώθηκαν σε 40,08 εκατ. ευρώ σε σχέση με 29,49 εκατ. ευρώ το α' εξάμηνο του 2011, παρουσιάζοντας αύξηση κατά 35,90%.

Ο κύκλος εργασιών του Ομίλου της ΕΥΔΑΠ το πρώτο εξάμηνο του 2012, διαμορφώθηκε στα 162,1 εκατ. ευρώ από 165,1 εκατ. ευρώ το 2011, με μείωση της τάξεως του 1,85%, λόγω της υποχώρησης των εσόδων από μείωση των νέων παροχών ύδρευσης και των εσόδων από την παροχή υπηρεσιών αποχέτευσης, ως αποτέλεσμα της πτώσης στην οικοδομική δραστηριότητα λόγω της οικονομικής

ύφεσης. Παρά τη μείωση αυτή, η ΕΥΔΑΠ Α.Ε. εξακολουθεί να είναι εξαιρετικά κερδοφόρα.

5. Ιδιωτικοποίηση και ΤΑΙΠΕΔ

α) Η ΕΥΑΘ Α.Ε. σύμφωνα με το Ν. 3556/2007, με την από 11.5.2012 σχετική γνωστοποίηση, ανακοίνωσε τη μεταβίβαση από το Ελληνικό Δημόσιο **12.348.000 μετοχών της ΕΥΑΘ Α.Ε.**, και ισάριθμων δικαιωμάτων ψήφου, ήτοι ποσοστό **34,017%** του μετοχικού κεφαλαίου της Εταιρείας, ομοίως προς το "Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου ΑΕ". Αποτέλεσμα της ως άνω πράξης ήταν η μεταβολή του ποσοστού συμμετοχής του ΤΑΙΠΕΔ στο μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρείας **από 40% σε 74,017%**. Η μεταβίβαση έγινε κατόπιν εκτέλεσης εξωχρηματιστηριακής συναλλαγής, σε εφαρμογή των παραγράφων 4 & 5 του άρθρου 2 του Ν. 3986/2011 (ΦΕΚ 152/Α') και της υπ' αριθμ. 206/2012 (ΦΕΚ 1363) Απόφασης της Διυπουργικής Επιτροπής Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποιήσεων (ΔΕΑΑ).

β) Η ΕΥΔΑΠ Α.Ε. σύμφωνα με το Ν. 3556/2007, με την από 27.1.2012 σχετική γνωστοποίηση, ανακοίνωσε τη μεταβίβαση από το Ελληνικό Δημόσιο **29.074.500 μετοχών της ΕΥΔΑΠ Α.Ε.**, και ισάριθμων δικαιωμάτων ψήφου, ήτοι ποσοστό **27,30%** του μετοχικού κεφαλαίου της Εταιρείας προς το «Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου ΑΕ». Η μεταβίβαση έγινε κατόπιν εκτέλεσης εξωχρηματιστηριακής συναλλαγής, σε εφαρμογή των παραγράφων 4 & 5 του άρθρου 2 του Ν. 3986/2011 (ΦΕΚ 152/Α') και της υπ' αριθμ. 195/2011 (ΦΕΚ 2501/Β') Απόφασης της Διυπουργικής Επιτροπής Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποιήσεων (ΔΕΑΑ). Περαιτέρω, δυνάμει της με αριθμό 206/25-4-2012 απόφασης της Διυπουργικής Επιτροπής Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποιήσεων μεταβιβάστηκαν στο ΤΑΙΠΕΔ **36.245.240 μετοχές της ΕΥΔΑΠ Α.Ε.**, οι οποίες αντιστοιχούν σε ποσοστό **34,033%** επί του μετοχικού της κεφαλαίου (γνωστοποίηση σύμφωνα με Ν. 3556/2007 της 14.05.2012). Αποτέλεσμα της ως άνω πράξης ήταν η μεταβολή του ποσοστού συμμετοχής του ΤΑΙΠΕΔ στο μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρείας **από 27,30% σε 61,33%**.

Καθίσταται πρόδηλο, ότι, εάν το Ελληνικό Δημόσιο προχωρήσει στην ιδιωτικοποίηση αυτή, θα χάσει οριστικά τις ΕΥΔΑΠ Α.Ε. και ΕΥΑΘ Α.Ε., αφού πρόκειται για **πώληση μονοπωλίου** και όχι για σύμβαση παραχώρησης ορισμένης χρονικής διάρκειας.

6. Ρυθμιστική Αρχή Υδάτων

Σύμφωνα με δημοσιεύματα, εντελώς αιφνιδιαστικά αποφασίστηκε στις 29-10-2012, σε σύσκεψη στελεχών του Υπουργείου Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος ότι ρόλο Ρυθμιστικής Αρχής Υδάτων, στο πλαίσιο της αποκρατικοποίησης, εν όψει της ιδιωτικοποίησης των εταιριών ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ, θα παίζει η **Ειδική Γραμματεία Υδάτων (ΕΓΥ)**, που λειτουργεί στο Υπουργείο Περιβάλλοντος!!!!

7. Διαχωρισμός δικτύων και διαχείρισης των υδάτων

Ομοίως σύμφωνα με δημοσιεύματα, υποστηρίζεται ότι θα επιχειρηθεί διαχωρισμός των δικτύων από την διαχείριση των υδάτων, με την οποία το Δημόσιο θα διατηρήσει τον έλεγχο των δικτύων για να διασφαλίσει, υποτίθεται, την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς, ενώ θα ιδιωτικοποιήσει μόνο το σκέλος της διαχείρισης ύδρευσης και αποχέτευσης. Η υλοποίηση μιας τέτοιας ενέργειας είναι οικονομικά αναποτελεσματική και θα οδηγήσει σε αδιέξοδο.

Τούτο διότι, το Ελληνικό Δημόσιο και μάλιστα στις παρούσες συνθήκες παρατεταμένης ύφεσης που έχουν προκληθεί από την πολιτική των Μνημονίων, ασφαλώς και δεν θα μπορέσει να συνεχίσει να δαπανά για έργα υποδομής και για αντικαταστάσεις πεπαλαιωμένων δικτύων και εγκαταστάσεων, τη στιγμή που **θα έχει στερηθεί τα έσοδα από την διαχείριση του νερού, την οποία θα έχει μεταβιβάσει σε ιδιώτη.** Η διεθνής εμπειρία έχει αποδείξει ότι ο ιδιώτης που διαχειρίζεται το νερό και την αποχέτευση, δεν αναλαμβάνει επουδενί τέτοιο κόστος και το αποτέλεσμα αυτού του μοντέλου διαχείρισης είναι **η κατάρρευση των υποδομών και η επιτακτική ανάγκη για τον Ελληνικό Λαό να καταβάλλει πολλαπλάσια κονδύλια για την εύρυθμη λειτουργία των δικτύων και ενδεχομένως για την εξυγίανσή τους μέσω επιπρόσθετης φορολόγησης.**

Επιπλέον, τίθεται και το εξής ζήτημα: η ΕΥΔΑΠ και η ΕΥΑΘ, έχουν υπογράψει συμβάσεις παραχώρησης με το Ελληνικό Δημόσιο για την εκμετάλλευση των δικτύων, οι οποίες λήγουν σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα. Η σύμβαση της ΕΥΔΑΠ λήγει το 2019 και σχεδόν μία δεκαετία αργότερα, το 2031, λήγει η αντίστοιχη σύμβαση της ΕΥΑΘ. Με βάση το Κοινοτικό Δίκαιο, οι συμβάσεις δεν μπορούν να παραταθούν χωρίς διαγωνισμό και αυτό σημαίνει πως δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι οι δύο ιδιωτικές πλέον εταιρείες θα συνεχίσουν να εκμεταλλεύονται τα δημόσια δίκτυα ύδρευσης και αποχέτευσης και μετά τη λήξη τους. Ανακύπτει λοιπόν το εύλογο ερώτημα: η Συγκυβέρνηση, προκειμένου να κάνει δελεαστικές τις ιδιωτικοποιήσεις, εξετάζει το ενδεχόμενο του να προχωρήσουν ταυτόχρονα οι διαγωνισμοί πώλησης μετοχών με τους διαγωνισμούς επέκτασης των συμβάσεων παραχώρησης της εκμετάλλευσης των δικτύων στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη;

8. Αποτυχία της ιδιωτικοποίησης – Επανακρατικοποίηση των δικτύων και της διαχείρισης του νερού

Η μετατροπή του αγαθού του νερού σε ιδιωτικό εμπόρευμα έχει αποτύχει οικτρά και, το χειρότερο, έχει προκαλέσει τεράστια κοινωνικά προβλήματα σχεδόν σε όλες τις χώρες όπου πραγματοποιήθηκε, τόσο σε ανεπτυγμένες όσο και σε αναπτυσσόμενες. Αυτά προκύπτουν από την διεθνή εμπειρία. Εντελώς ενδεικτικά αναφέρουμε τα παρακάτω παραδείγματα:

--Στη Βρετανία: Οι ιδιωτικοποιήσεις που έγιναν κατά την περίοδο 1989-1993 είχαν σαν αποτέλεσμα την αύξηση της τιμής του νερού αρχικά κατά 50% και συνολικά

κατά 245% μέχρι το 2006. Οι παρεχόμενες υπηρεσίες ύδρευσης υποβαθμίστηκαν, καθώς οι εταιρείες, προκειμένου να μην χάσουν από την κερδοφορία, περιόρισαν στο ελάχιστο δυνατό τις επενδύσεις σε έργα υποδομής. Θεσπίστηκε Ρυθμιστική Αρχή Υδάτων, η οποία, όμως, δεν μπόρεσε να συγκρατήσει τις τιμές, ενώ δεν μπόρεσε να εξασφαλίσει ούτε τις αναγκαίες επενδύσεις από τις ιδιωτικές εταιρείες. Το αποτέλεσμα ήταν, όταν οι υποδομές άρχισαν να παρουσιάζουν σημαντικά λειτουργικά προβλήματα, ζητήθηκε η χορήγηση κονδυλίων από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Εν τέλει, η Βρετανία επανακρατικοποίησε το δίκτυο και τη διαχείριση των υδάτων της.

--Στη Γερμανία: Σχεδόν το σύνολο του τομέα ύδρευσης ανήκει σε δημόσιους φορείς, ενώ ακόμα και όταν σε κάποιες περιοχές τη διαχείριση έχουν ιδιωτικές εταιρείες, αυτές ελέγχονται από την τοπική αυτοδιοίκηση.

-- Στη Γαλλία: Το 1985 ιδιωτικοποιήθηκε το 77% του δικτύου ύδρευσης της χώρας. Τα αποτελέσματα της ιδιωτικοποίησης ήταν η αλματώδης αύξηση των τιμολογίων και η ελλιπής συντήρηση του δικτύου, που οδήγησαν τον Ιανουάριο του 2010, στην επαναφορά της διαχείρισης του νερού στην κυριότητα των Δήμων.

-- Στον Καναδά: Τουλάχιστον επτά (7) άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους αφού μολύνθηκαν από το βακτήριο E coli, από την ιδιωτικοποίηση του ελέγχου ποιότητας του νερού που πέρασε στον έλεγχο ιδιωτικής εταιρείας.

-- Στη Νότιο Αφρική: Το νερό έγινε απροσπέλαστο, πανάκριβο και μη ασφαλές όταν η Γαλλική Εταιρεία Suez Lyonnaise des Eaux ανέλαβε την ύδρευση στο Johannesburg. Χιλιάδες άνθρωποι είδαν την παροχή τους να διακόπτεται και υπήρξαν εκτεταμένες μολύνσεις. Περίπου 250.000 άνθρωποι μολύνθηκαν από χολέρα, από τους οποίους κατέληξαν οι 300.

--Στις Φιλιππίνες: Μέσα σε πέντε (5) χρόνια από την ιδιωτικοποίηση του δικτύου ύδρευσης, οι τιμές αυξήθηκαν κατά 500%. Το 2003 παρουσιάστηκαν κρούσματα χολέρας και δυσεντερίας λόγω κακής επεξεργασίας και έλλειψης συντήρησης του δικτύου, προκειμένου να περιοριστεί το λειτουργικό κόστος των εταιρειών διαχείρισης.

Πέρα από το παράδειγμα της Βρετανίας και της Γαλλίας που επανακρατικοποίησαν το δίκτυο και τη διαχείριση του ύδατος, τα Ευρωπαϊκά κράτη καταδεικνύουν την αντιστροφή της τάσης για ιδιωτικοποίηση. Συγκεκριμένα:

α) Στην Ιταλία, στις 20 Ιουλίου 2012, το Συνταγματικό Δικαστήριο ανακήρυξε ως αντισυνταγματικό, και επομένως απαράδεκτο, το άρθρο 4 του νομοθετικού διατάγματος 138 της 13ης Αυγούστου 2011, με το οποίο, η κυβέρνηση Μπερλουσκόνι, καταπάτησε το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος και επανεισήγαγε την ιδιωτικοποίηση των τοπικών δημόσιων υπηρεσιών. Η απόφαση αυτή αποκλείει

επίσης, όλες τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων της κυβέρνησης Monti.

β) Επιπλέον, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κινεί διαδικασία κατά των εταιρειών στον Γαλλικό τομέα υδάτων. Πιο συγκεκριμένα στις 18 Ιανουαρίου 2012, Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κίνησε επίσημη αντιμονοπωλιακή διαδικασία για να διερευνήσει αν οι γαλλικές επιχειρήσεις 1) Saur, Suez Environnement / Lyonnaise des Eaux και 2) Veolia, μαζί με την εμπορική τους ένωση Επαγγελματική Ομοσπονδία Επιχειρήσεων Υδάτων («FP2E»), έχουν συντονίσει τη συμπεριφορά τους στη γαλλική αγορά νερού και υγρών αποβλήτων, κατά παράβαση των αντιμονοπωλιακών κανόνων. Η έναρξη της διαδικασίας σημαίνει ότι η Επιτροπή θα αντιμετωπίσει την υπόθεση ως θέμα προτεραιότητας.

Η Επιτροπή θα εξετάσει κατά πόσον οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις έχουν συντονίσει τη συμπεριφορά τους στις αγορές για τις υπηρεσίες ύδρευσης και λυμάτων στη Γαλλία, ιδίως όσον αφορά τα στοιχεία των τιμών που χρεώνονται στους τελικούς καταναλωτές, σε αντίθεση με το άρθρο 101 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Η παροχή αυτών των υπηρεσιών ανατίθεται από τις τοπικές αρχές σε ιδιωτικές εταιρείες.

Το γεγονός της έναρξης του ελέγχου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής επιβεβαιώνει τον παγκόσμιο ισχυρισμό, ότι, όπου ιδιωτικοποιείται η διαχείριση της ύδρευσης και της αποχέτευσης δημιουργείται ιδιωτικό μονοπώλιο με προσανατολισμό στο κέρδος των ιδιοκτητών του και όχι φυσικά του κοινωνικού συνόλου.

9. Εν κατακλείδι: Η διεθνής εμπειρία από την ιδιωτικοποίηση των νερών έχει να επιδείξει, ενδεικτικά: έλλειψη συντήρησης των δικτύων, επιδημίες και θανάτους, εκτίναξη των τιμολογίων στα ύψη, υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου, απώλεια της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και **ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΕΠΕΝΔΥΣΗ, ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗ.**

Κατόπιν των ανωτέρω επερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί και συνολικά η Κυβέρνηση:

1)Υπάρχει η πολιτική βούληση να εξασφαλιστεί το δημόσιο αγαθό και ανθρώπινο δικαίωμα του νερού για τον Έλληνα πολίτη και να παραμείνουν οι εταιρείες ύδρευσης και αποχέτευσης υπό δημόσιο έλεγχο;

2)Εάν προτίθεστε να ιδιωτικοποιήσετε το νερό σε ποια τιμή θα το πράξετε; Θα χρησιμοποιήσετε την καθαρά υποτιμημένη χρηματιστηριακή αξία των εταιρειών ΕΥΔΑΠ Α.Ε. και ΕΥΑΘ Α.Ε. ή την πραγματική πολλαπλάσια αποτίμηση της επένδυσης, την οποία χτίζει ο Ελληνικός Λαός εδώ και δεκαετίες;

3) Εξετάζετε άλλου είδους εναλλακτικές λύσεις πέραν της εκποίησης σε ιδιωτικές εταιρείες; Αν όχι, γιατί;

4)Πώς θα διασφαλίσετε τον κοινωνικό χαρακτήρα και την κοινωνική πολιτική που επιβάλλεται να έχουν οι εταιρείες ύδρευσης; Με ποιον τρόπο θα συνεχιστεί το κοινωνικό έργο των εταιρειών ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ;

5)Πώς θα καταφέρετε να λειτουργήσει ο ιδιώτης έχοντας ως γνώμονα την προστασία των υδατικών πόρων και την ελαχιστοποίηση της κατανάλωσης, τη στιγμή που αυτός θα επιδιώκει την μεγιστοποίησή της για να πετύχει το μεγαλύτερο δυνατό κέρδος;

6)Πώς θα διασφαλίσετε την συνέχιση της μεταφοράς τεχνογνωσίας της ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ προς τους Δήμους και τις κοινότητες των μικρότερων και μεγαλύτερων νησιών της χώρας, που αυτή τη στιγμή επιτυγχάνεται μέσω της ΕΥΔΑΠ Νήσων και δεν θα συμφέρει οικονομικά τον ιδιώτη;

7)Πώς θα αποτρέψετε την εξαγωγή του πολύτιμου σπανίζοντος πόρου του νερού σε άλλες χώρες, εάν η εξαγωγή συμφέρει οικονομικά τον ιδιώτη;

8)Πώς θα εξασφαλίσετε την πλήρη συντήρηση του δικτύου στο επίπεδο που είναι σήμερα και περαιτέρω τη βελτίωσή του;

9)Υπάρχει η βούληση να θεσμοθετηθούν δικλίδες ασφαλείας για την αποφυγή ιδιωτικού μονοπωλίου που θα χειραγωγεί την αγορά, προκαλώντας σπατάλη πόρων, οικονομική εκμετάλλευση των κοινωνικά ασθενέστερων και κίνδυνο για την δημόσια υγεία; Εάν ναι, με ποιο τρόπο θα επιτευχθεί αυτό;

10)Μήπως τελικά θέλετε να χαρίσετε τη δημόσια περιουσία σε υμετέρους αδιαφορώντας για το πλήθος των οικονομικών και κοινωνικών επιπτώσεων;

11)Ποιος θα είναι τελικά ο ρόλος της Ρυθμιστικής Αρχής Υδάτων όπως αυτή αναφέρεται σε δημοσιεύματα της 29-10-2012 (Ειδική Γραμματεία Υδάτων);

12)Εξετάζει πράγματι η Συγκυβέρνηση, το ενδεχόμενο του να προχωρήσουν ταυτόχρονα οι διαγωνισμοί πώλησης μετοχών με τους διαγωνισμούς επέκτασης των συμβάσεων παραχώρησης της εκμετάλλευσης των δικτύων στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη; Εάν ναι για ποιο λόγο;

ΟΙ ΕΠΕΡΩΤΩΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

- 1) Χρυσούλα – Μαρία Γιαταγάνα, Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης
- 2) Ραχήλ Μακρή, Βουλευτής Κοζάνης
- 3) Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος, Βουλευτής Ημαθίας
- 4) Παύλος Χαικάλης, Βουλευτής Αττικής
- 5) Μαρίνα Χρυσοβελώνη, Βουλευτής Μαγνησίας
- 6) Μαρίνος Ουζουνίδης, Βουλευτής Έβρου
- 7) Μίκα (Τσαμπίκα) Ιατρίδη, Βουλευτής Δωδεκανήσων
- 8) Γεώργιος Νταβρής, Βουλευτής Αχαΐας
- 9) Έλενα Κουντουρά, Βουλευτής Α' Αθηνών
- 10) Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος, Βουλευτής Ευβοίας